

бути не впевнені, що очікувати далі. Зловмисники часто намагаються вплинути на Ваше відчуття реального, змусити Вас розгубитися чи навіть з'їхати з розуму. (Це відомо як «гасіння світла».)

Можливо, Ви почнете думати, що у жорстокій поведінці партнера є Ваша провина. Зловмисник може виправдовувати свою поведінку, сказавши щось на кшталт: «Це не сталося б, якби ти не ...» Правда полягає в тому, що незалежно від того, що Ви робите, зловмисна поведінка іншої людини не є особисто Вашою провиною.

На закінчення всього вище сказаного слід зазначити, що якщо щось згадане вище нагадує Вас, Ви повинні знати, що не слід боятися залишати людину, яка зловживає Вами. Ви можете відчувати себе небезпечно або боятися того, що людина може зробити Вам або самому собі. Ви також можете відчувати, що не здатні зробити це самотійно. Важливо пам'ятати, що є люди, які можуть допомогти Вам на кожному кроці.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

**ІРИНА ВІТАЛІЙВНА ІВАЩЕНКО,
ДМИТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ КРАЙНЮК**

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЩО ТАКЕ ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО?

Домашнє насильство – це умисне залякування, фізичне насильство, сексуальне насильство та / або інша жорстока поведінка як частина систематичної структури влади та контролю, що здійснює один інтимний партнер проти іншого. Це включає фізичне насильство, сексуальне насильство, психологічне насильство та емоційне насильство. Частота та тяжкість домашнього насильства можуть різко відрізнятися; однак, постійним компонентом домашнього насильства є послідовні зусилля одного партнера щодо підтримки влади та контролю над іншим.

Домашнє насильство – це епідемія, яка зачіпає людей у кожній громаді незалежно від віку, економічного стану, сексуальної орієнтації, статі, раси, віросповідання чи національності. Він часто супроводжується емоційно-образливою та контролюючою поведінкою, яка є лише часткою систематичної структури домінування та контролю. Домашнє насильство може призвести до фізичних травм, психологічних травм, а у важких випадках – навіть до смерті. Руйнівні фізичні, емоційні та психологічні наслідки домашнього насильства можуть перетинати покоління та тривати все життя.

Домашнє насильство не завжди закінчується, коли жертва втече від кривдника, намагається розірвати стосунки та / або звертається за

допомогою. Часто це посилюється, тому що кривдник відчуває втрату контролю над жертвою. Зловмисники часто продовжують переслідувати, погрожувати та намагаються контролювати жертву після втечі. Насправді жертва часто піддається найбільшій небезпеці безпосередньо після виходу із стосунків або коли вони звертаються за допомогою: 20 % жертв вбивств із стримуючими наказами вбиваються протягом двох днів після отримання наказу. 33 % вбиваються протягом першого місяця. Недобросовісна провина часто покладається на жертву жорстокого поводження через припущення, що жертви вирішують залишатися в жорстоких стосунках. Правда полягає в тому, що припинення зловживань – це не питання жертви, яка вирішила піти; мова йде про те, щоб жертва могла спокійно уникнути свого кривдника, насильника, який вирішив припинити насильство, чи інших.

Науковий керівник Т. М. Кальченко

УДК 343.9:343.226

ВІТАЛІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ ІВЧЕНКО

Харківський національний університет внутрішніх справ

ШЛЯХИ БОРОТЬБИ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ В НІМЕЧЧИНІ

Кожна третя жінка в світі стає жертвою насильства. В Німеччині від домашнього насильства за три дні гине одна жінка. Як цьому протидіють у ФРН?

Щоп'ять хвилин, згідно з даними Федерального відомства з кримінальних справ, як мінімум одна жінка в Німеччині піддається загрозам, психологічному тиску, фізичному або сексуальному насильству. Скоюють злочини проти жінок в основному чоловіки, родичі або партнери у віці від 30 до 39 років.

Однак при цьому не про всі злочини стає відомо. «Максимум 20 відсотків постраждалих звертаються по допомогу, а загальне число жертв значно більше. Інші ж 80 відсотків жінок соромляться звернутися по допомогу до поліції або до спеціальних груп підтримки особливо тоді, коли пережили насильство, вчинене чоловіками з близького оточення. «Тому так важливо, щоб ця тема стала публічною і щоб жінки зрозуміли, що вони не самотні у цій ситуації»

Згідно чинного законодавства, у Німеччині жертви домашнього насильства можуть заявити в поліцію протягом трьох місяців. Якщо ж правоохоронців викликали безпосередньо на місце скоєння злочину, то заяву писати немає потреби – справу порушать без прохання постраждалого. Так